

Slova creștină

DE DORHOI

publicație lunară, apărută la inițiativa Protopopiatului Dorohoi, cu binecuvântarea Î.P.S. Teofan, Mitropolit al Moldovei și Bucovinei

File de monografie bisericească

În demersul istoric pe care îl vom realiza, se cuvine mai întâi să ne oprim la frumoasa construcție ștefaniană cu un rol atât de important asupra vieții creștine din această regiune nordică a Moldovei.

Dorohoiul a fost un important oraș moldovenesc încă de la începutul secolului al XV-lea, când a apărut ca punct de vamă în privilegiul comercial acordat de Alexandru cel Bun negustorilor lioveni (1408). În a doua jumătate a veacului al XVI-lea a devenit reședința vornicului Țării de Sus, a Moldovei, fiind așezat pe un cunoscut drum comercial. Toate acestea l-au determinat pe Ștefan cel Mare și Sfânt să-l includă în ampla campanie de construcții.

[articolul complet în pagina 2](#)

Biografii sfinte

Între cele 12 Praznice Împărătești se numără și Boboteaza (Botezul Domnului). Sărbătoarea este menită să reamintească cele petrecute la apa Iordanului, adică botezul în apa Iordanului a Mântuitorului Iisus Hristos de către Sfântul Ioan Botezătorul, înainte ca Iisus să pășească în viața publică, la împlinirea vârstei de aproximativ 30 de ani. Întrucât în această zi Iisus s-a prezentat pentru prima dată lumii, ea se mai numește și Epifania, Teofania, Arătarea Domnului. Încă din sec. III, poate și mai înainte, este menționată această sărbătoare.

[articolul complet în pagina 3](#)

IEROMONAHUL RAFAIL NOICA

Cuvinte de învățătură

“Biserica ortodoxă nu este o Biserică între altele, ci este, pur și simplu, firea în care Dumnezeu l-a creat pe om. Esența Ortodoxiei este firea omului. Și a luat în istorie nume de dreaptă slăvire, nume foarte frumos și foarte sugestiv, adică nume care trădează, dacă vreți, ceea ce au căutat Părinții cei adevărați, care n-au căutat nici slavă lumească, nici filosofie mai adevărată, ci au căutat un singur lucru: să rămână în dreapta slăvire, descoperită de Însuși Dumnezeu; au încercat să păstreze nestrictă viziunea acestei firi omenești”.[...]

[pagina 4](#)

Explicarea Sfintei Liturghii

Centrul cultului ortodox este Sfânta Liturghie, slujba în care se realizează, prin excelență, intrarea noastră în Împărăție, mai precis unirea tuturor în Biserică și intrarea Bisericii în Împărăția lui Dumnezeu. Toate celelalte slujbe sunt o pregătire pentru Liturghie și își găsesc împlinirea în ea. Sfântul Dionisie Areopagitul numește Sfânta Liturghie Taina Tainelor deoarece ea încununează tot ceea ce s-a dat prin celelalte slujbe și unește deplin pe fiecare credincios și pe toți în Dumnezeu cel Unul și înfinit în iubire desăvârșind comuniunea cu Dumnezeu”.

[articolul complet în pagina 7](#)

LUMINĂTORII CEI MARI ȘI LUMINAȚI

Pr. Mihai ȚIGĂNESCU

În panteonul marilor teologi ai Bisericii ortodoxe un loc aparte îl ocupă cei “trei luminători mari”: Vasile cel Mare, Grigorie de Dumnezeu Cuvântătorul și Ioan Gură de Aur, care și-au dedicat întreaga lor viață lui Dumnezeu și a descoperirii Sale oamenilor. Pe acești trei luceferi ai bisericii creștine care răsar în bolta sufletelor noastre pentru a aduce lumină, îi sărbătorim în fiecare an la 30 ianuarie.

În primul rând, ziua acestor iubitori de Dumnezeu este una dintre sărbătorile mari ale Ortodoxiei, de o autentică trăire spirituală și culturală, iar în al doilea rând, Sfinții Trei Ierarhi au devenit patronii spirituali ai instituțiilor de învățământ teologic ortodox din întreaga lume, prin hotărârea luată în anul 1936 la primul Congres al profesorilor de teologie. Acești mari dascăli ai lumii reprezintă personalități proeminente ale epocii patristice, prin felul în care au reușit să întrupeze autenticul vieții creștine, de la subtilitățile complexe ale minții, menite să clarifice tainele lui Dumnezeu, până la aspectele de ordin social cauzate de nedreptățile vremii.

Dacă despre Sfântul Apostol Pavel s-a spus că este fereastra prin care păgânii l-au cunoscut pe Hristos și s-au convertit la creștinism, despre Sfinții Trei Ierarhi se spune că sunt ca trei ferestre prin care creștinii privesc spre Hristos și primesc lumina de la El.

Părintele profesor Ioan C. Coman subliniază: “Sfântul Ioan Hrisostom este un scriitor și un teolog normativ pentru Biserica Ortodoxă, alături de cei doi mari capadocieni: Sfântul Vasile cel Mare și Sfântul Grigorie de Nazianz, numiți toți trei <Mari dascăli ai lumii și ierarhi>” Sfântul Vasile cel Mare, suindu-se la înălțimea dragostei lui Hristos, a văzut tainele cele nespuse și dumnezești, pe care le-a descoperit și le-a arătat popoarelor, ca un înțelept propovăduitor al buneii credințe; Sfântul Grigorie a dezlegat legăturile eresurilor cu înțelepciunea cuvintelor sale și într-o unire a adunat pe cei cu bunăînțelegere a dreptslăvitoarei credințe; Sfântul Ioan Gură de Aur a fost temelia nesurpată a Bisericii lui Hristos pe care a păzit-o

neclătinată și nebiruită de asupririle vrăjmașilor.

Sfinții trei ierarhi au trăit în secolul al patrulea. Sfântul Ioan a murit în anul 407, Sfântul Vasile în anul 379, iar Sfântul Grigorie 11 ani mai târziu. Secole de-a rândul au fost cinstiți, având o zi diferită în calendar, însă la începutul secolului al-XII-lea s-a iscat o ceartă între creștinii unei eparhii din Asia Mică, pentru ierarhizarea acestora: Vasile arhiepiscopul Cezareei care a fost omul tare în cuvânt și în faptă sau Grigorie Teologul, care era un mare cuvântător, cel mai bun cunoscător al culturii elene din vremea lui sau Ioan Hrisostom, dascăl al pocăinței, marele predicator care a atras la Hristos o mulțime de oameni păcătoși cărora le-a schimbat viața.

Cearța aceasta a durat până când Episcopului Ioan al Evhailtelor i s-au arătat în vis cei trei Ierarhi spunându-i să îndemne pe credincioși să nu se mai certe deoarece ei toți trei înaintea Preasfintei Treimi sunt egali fiecare lucrând în ogorul Domnului nu pentru a fi clasificați, ci pentru a da apa cea vie a lui Hristos celor care vor să o primească. L-au îndemnat pe Episcopul Ioan să fixeze o zi de prăznuire pentru toți trei, astfel s-a fixat ziua de 30 ianuarie ca zi de pomenire pentru ierarhii luminători, fără nicio deosebire între ei de mărime, de întâietate sau de importanță.

Părinții și scriitorii Bisericești de mai târziu i-au

[\(continuare în pagina 6\)](#)